

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Acta eivu in Monteserrato. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

ACTA EIVS IN MONTE-SERRATO.

CAPVR IV.

Vnde simulatque peruenit, templum ingressus, ac numine salutato, nihil antiquius habuit, quam ut per sacram rationem antea etate confessionem contractas animi sordes elueret. qua confessione in primis fideliter atque accurate de scripto peracta per triduum, summa deinde cum veneracione ad Sacramentum altaris accessit. Contulit etiam cum eodem patre, qui sibi confitenti aures dederat, omnia sua consilia cogitationesque de imitatione Sanctorum, quae ad eam usque diem prorsus nemini patefecerat. præterea, quicquid habuit pecunia, totum id in Christi Domini gratiam pauperibus benignè diuisit. Dein silentio noctis eius, cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, pretiosa vestimenta, quibus erat ornatus, quam occultissime potuit, panno so cuidam ex infima plebe largitus, confessim optato illo sacco sese alacer induit, ac fune praecinxit; dextro pedi, quod ex reliquis morbi singulis etiam tum noctibus intumesceret, calceum induxit è sparto; sinistrum utique nudum relinquere, & capite item nudo prorsus decreuit indecere. Sed quia non ignorabat plurimos pallio tenus esse philosophos, vestemque facilius multo mutari quam mentem; omni ope sibi encedum existimauit, ut illa exterioris amictus insignia, ad intimos animi sensus occulta quadam affinitate pertingerent: Cumq; acceptisset in more positum; olim fuisse, ut nobiles equites, antequam in ordines referrentur, in sacris ædibus noctem unam armati excubarent, (quod in Hispania perugilium armorum appellant) militarem illum ritum ad rudimenta Christianæ perfectionis in semetipso transferre constituit. Igitur gladio ac pugione, quibus antea mundo meruerat, è tholo suspensis, nouo instructus armorum genere, totam eam noctem perugil ante aram sanctissimæ Virginis, modò stans, modò nixus genibus, præteriorum veniam demissè precari, diuino cultui deuouere sese, ac beatam præcipue Dei matrem intenta supplicatione propitiare non destitit. Atque hunc in modum Christianæ militiae nomen ex animo dedit Ignatius anno post Christum natum M. D. XXII. quo ferme ipso tempore, ut à multis non sine admiratione quidem animadversum est. Martinus Luther infamis hæresiarcha, magnis in Germania motib⁹ excitatis, jussus à Carolo V. Imperatore adesse Vormatiæ, male pressum ad eam diem virus opinionum suarum effudit

IGNATII VITÆ

effudit in illo conuentu palam, Sedique Apostolicæ & Catholice
veritati nefarium atque impium bellum temulentus indixit; ut
satis appareat, cum maximè furiam illam contra omnia diuina
& humana iura legesque sacratas obarmaret Satanæ; tum exal-
tera parte, præter alia militantis Ecclesiæ robora, nouum etiam
hunc ducem excitatum diuinæ prouidentiæ nutu, quem Christus
Imperator & ipsum, & sectatores ipsius, obligatos religionis ar-
etissimæ Sacramento, adactosque nominatum in verba Romani
Pontificis, furori ac libidini hæreticæ prauitatis opponere.

ARDORES EIVSDEM IN STUDIO

POENTIA.

CAPUT V.

SACRA igitur vigilia, quemadmodum dicebamus,
exacta, quo celebritatem hominum famaque
sanctitatis vitaret Ignatius, nondum certa uce,
relieto mohachis iumento, pedes ipse, obvulso
etiam tuum fastis altero crure claudicas, per sum-
mum laborem a Monteserrato discelsit, & e via
militari paulo post deflexit ad oppidum Barcinonensis agri Mi-
noretiam, (hodie Manresam vulgo appellat) nouem fere milli-
bus passuum à Monteserrato: ubi antequam longinquæ & peri-
culosæ peregrinationi Hiscofolymitanæ sese committeret, quie-
te præfertim Barcinone perid reimpus pestilentia, deuio & oblu-
ro loco aliquandiu delitescere, & humilitatis Christianæ, quæ ce-
trarum est parens custosque virtutum, solida jaceere fundamenta
dixerat. Interea mendicus ille, quem Ignatius pridie suis ve-
stimentis induerat, cum ex insolito ornatu in furti suspicionem
venisset, illico a loci magistratibus comprehenditur, & diuinam
humanum inque frustra implorans fidem in vincula cōsicitur. Cam-
que inter quæstionem ea sibi a viro quodam nobili clam donata
juriuando affirmaret, notaisque corporis, ignatus nominis, &
deret, conquititur extemplo diligenter Ignatius. Cum nusquam
appareret, mittitur ad eum insequendum festinè viator, qui ægri
procedentè facile consequutus, querit ex eo, num cui quidpiam
in Monteserrato donauerit. Ad eam vocem, id quod erat, suspic-
tus Ignatius, substitit; coactusque innocentis periculo, pauperi
cuidam vestimenta sese pridie largitum esse confessus est: cumque
viator porrò instareret, quis tu, aut cuias? nullum omnino ad ea
verbum